

[Bjørn Elmquist]

Men jeg skal da også forklare min egen stillingtagen og ikke mindst mit partis stillingtagen til de forskellige ændringsforslag, der er stillet. Jeg er glad for, at hr. Hans Hækkerup citerede mig fuldt korrekt, for han sagde, at jeg fra talerstolen prisværdigt klart ved et ja havde erklæret mig parat til at diskutere en bestemmelse. Det har vi diskuteret, og jeg har undervejs fået den meget nyttige oplysning, som jeg ikke havde præsenteret, lige præcis da jeg stod her på talerstolen den dag, at man faktisk i de seneste år i et lovtæknisk oprydningsarbejde har søgt at koncentrere bestemmelser om konfiskation i straffeloven og ikke sætte det ud i særbestemmelser i den ene anordning efter den anden. Jeg synes, det ville være forkert, om vi her lod os lokke til et lovtæknisk makværk ud fra mange smukke motiver, for jeg vil stadig vedstå mit motiv og mit klare ja. Jeg synes, det er rigtigt, at der i disse tilfælde finder konfiskation sted, og at der i det hele taget sker en skrap sanktion – reaktion – fra samfundets side over for de mennesker, der handler i strid med de ganske klare regler. Danmark har tilsluttet sig i FN om ikke at levere våben til Sydafrika, men jeg synes, det ville være forkert, om jeg og mit parti medvirkede til endnu mere makværk ved at stemme for det ændringsforslag, som socialdemokratiet her har stillet.

Jeg vil også gøre et par generelle bemærkninger om hele lovforslaget, så slipper jeg for at løbe herop, når vi kommer til selve lovforslaget senere.

Vi kan til fulde være med til, at vi ved de danske domstole skal have en kraftig reaktion på disse lovovertrædelser, men mit parti har svært ved at se det ude af sammenhæng med så mange andre sanktioner, vi har i Danmark. Som jeg sagde ved førstebehandlingen, vil jeg gerne gentage her ved anden behandling, at vi har noget svært ved at tage socialdemokratiet helt alvorligt, når man som generel retspolitisk filosofi har, at man gerne vil have lavere fængselsstraffe og så trækker én bestemt forbrydelseskategori blandt mange, som også kan være slemme nok, ud af den store sammenhæng og dér lige pludselig vil have en forhøjelse, ja ligefrem en fordobling af strafferammen. Det kan mit parti ikke medvirke til.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg kunne forstå på hr. Bjørn Elmquists bemærkninger, at han ikke ved førstebehandlingen havde straffelovens § 75 helt præsent. Da jeg hørte, hvad der blev sagt nu, fik jeg det indtryk, at det stadig er tilfældet. Det, der står i straffelovens § 75, er nemlig, at fortjenesten »kan« inddrages. Der står ikke »skal«. Det, vi diskuterede under førstebehandlingen, var obligatorisk inddragelse af fortjenesten. Det var det, jeg spurgte hr. Bjørn Elmquist om, og det var dér, jeg fik dette klare, højtlydende, klingende ja.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Der er mange debatter her i folketinget, der undertiden står lidt uklare for én, men det er i hvert fald en af de debatter, også jeg kan huske, og jeg skal gerne bekræfte den prisværdige korthed, hr. Bjørn Elmquist fandte sig i dengang.

Nu vil jeg gerne spørge hr. Bjørn Elmquist, der brugte udtrykket, at udbyttet konfiskeres, om han vil være med til, at vi på et eller andet senere tidspunkt laver nogle ændringer til straffelovens § 75, således at man i højere grad får opregnet tilfælde, hvor der kan være tale om obligatorisk konfiskation, for ellers synes jeg, hr. Bjørn Elmquists bemærkninger her og undskyldninger for at springe fra, hvad hr. Bjørn Elmquist sagde under førstebehandlingen, unægtelig er lidt tyndbenede.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det er muligt, at jeg kommer til at skuffe hr. Leif Hermann, at jeg ikke denne gang vil blive helt lige så klar i imødekommende retning, som han måske måtte ønske det, men jeg tager grundlovens § 3 om en opdeling i tre af statsmagten i Danmark ganske alvorligt, og jeg synes også, at vi skal overlade domstolene en vis rådfrihed; vi skal ikke pålægge domstolene at idømme den ene eller den anden sanktion automatisk. Hvis det er det, hr. Leif Hermann og måske også hr. Hans Hækkerup er ude på, hvorfor så ikke opgive enhver tanke om strafferammer og sige: straffen konkret forskyldt i alle tilfælde af overtrædelse af våbenboycot er 6 års